SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 3. junija 2010*

V zadevi C-2/09,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Varhoven administrativen sad (Bolgarija) z odločbo z dne 13. novembra 2008, ki je prispela na Sodišče 6. januarja 2009, v postopku

Regionalna mitničeska direkcija – Plovdiv

proti

Petru Dimitrovu Kalinčevu,

* Jezik postopka: bolgarščina.

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, A. Borg Barthet, M. Ilešič (poročevalec), M. Safjan, sodnika, in M. Berger, sodnica,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,
sodni tajnik: N. Nanchev, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 10. februarja 2010,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za P. D. Kalinčeva M. Ekimdžiev, odvetnik,

– za bolgarsko vlado A. Ananiev in T. Ivanov, zastopnika,

– za Komisijo Evropskih skupnosti D. Triantafyllou in S. Petrova, zastopnika,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 25 ES in 90, prvi odstavek, ES ter člena 3(3) Direktive Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov (UL L 76, str. 1).

2 Ta predlog je bil vložen v postopku med P. D. Kalinčevom in Regionalna mitničeska direkcija – Plovdiv (regionalni carinski direktorat v Plovdivu), ker mu zadnji ni odobril znižanja trošarine, ki mu je bila naložena pri uvozu vozila.

Pravni okvir

Ureditev Unije

3 Člen 3(1) in (3) Direktive 92/12 določa:

„1. Ta direktiva se na ravni Skupnosti uporablja za naslednje proizvode, kakor jih opredeljujejo ustrezne direktive:

– mineralno olje,

– alkohol in alkoholne pijače,

– tobačni proizvodi.

– […]

3. Države članice obdržijo pravico do uvedbe ali ohranitve davkov, pobranih od proizvodov, ki niso našteti v odstavku 1 pod pogojem, da ti davki pri trgovanju med državami članicami ne povzročijo dodatnih formalnosti ob prestopu meje.

Ob upoštevanju iste določbe države članice obdržijo tudi pravico do pobiranja takih davkov od opravljanja storitev, ki jih ni mogoče označiti za prometne davke, vključno s tistimi, ki se nanašajo na trošarinske proizvode."

Nacionalna ureditev

4 V skladu s členom 2 zakona o trošarinah in trošarinskih skladiščih (Zakon za akcizite i današnite skladove, DV št. 91 z dne 15. novembra 2005), kakor je bil nazadnje spremenjen z zakonom (DV št. 6 z dne 23. januarja 2009, v nadaljevanju: ZADS), so predmet trošarine alkohol in alkoholne pijače, tobačni izdelki, energenti in električna energija ter motorna vozila.

5 Člen 4, točka 16, ZADS določa:

„Novo vozilo je motorno vozilo, ki na dan uvoza oziroma na dan, ko je pri carinskem organu vložena deklaracija iz člena 76d, izpolnjuje enega od teh pogojev:

(a) od datuma prve registracije (upoštevaje tujino) ni preteklo več kot šest mesecev ali

(b) kilometrina ne presega 6000 km."

6 V skladu s členom 18 ZADS so „motorna vozila“ nova ali rabljena „osebna vozila“, „kombinirana vozila“ in „dirkalna vozila“, ki lahko prevažajo do devet oseb, vključno z voznikom, z močjo motorja nad 120 kW po standardu DIN ali 126 kW po standardu SAE, ki so uvrščena pod tarifno številko 8703 kombinirane nomenklature.

7 Člen 19 ZADS določa:

„(1) Blago iz člena 2 je, razen če zanj velja sistem odloga plačila trošarine, predmet trošarine:

1. pri proizvodnji na nacionalnem ozemlju;

2. pri vnosu iz druge države članice na nacionalno ozemlje;

3. pri uvozu na nacionalno ozemlje.

(2) ‚Uvoz blaga, ki je predmet trošarine‘ pomeni vnos neskupnostnega blaga, ki je predmet trošarine, na nacionalno ozemlje in vnos skupnostnega blaga, ki je predmet trošarine, iz tretjih ozemelj, ki so del carinskega območja Skupnosti, na nacionalno ozemlje.

(3) Če je blago ob vnosu na nacionalno ozemlje predmet carinskega postopka, se ne glede na odstavek 2 šteje, da je bilo uvoženo, ko je bilo sproščeno v prosti promet.“

8 V skladu s členom 30 ZADS je podlaga za izračun davčne osnove za motorna vozila:

„(1) za rabljena motorna vozila – število kW, ki odraža moč motorja;

(2) za nova motorna vozila – število kW, ki odraža moč motorja, če ta presega 120 kW po standardu DIN ali 126 kW po standardu SAE.“

9 Člen 40 ZADS določa:

„(1) Stopnja trošarine za rabljena motorna vozila je naslednja:

1. za motorna vozila z močjo motorja od 120 kW do 150 kW po standardu DIN – 35 BGN na kW;

2. za motorna vozila z močjo motorja nad 150 kW po standardu DIN – 60 BGN na kW;

3. za motorna vozila z močjo motorja od 126 kW do 157,5 kW po standardu SAE – 33,33 BGN na kW;

4. za motorna vozila z močjo motorja nad 157,5 kW po standardu SAE – 57,14 BGN na kW.

(2) Stopnja trošarine za nova motorna vozila je:

1. 700 BGN + 90 BGN na kW nad 120 kW po standardu DIN;

2. 700 BGN + 85,71 BGN na kW nad 126 kW po standardu SAE.“

10 Člen 76d ZADS določa:

„(1) Vsaka oseba, ki na nacionalno ozemlje vnaša blago, ki je v skladu s členom 2(5) predmet trošarine, iz druge države članice, mora predložiti deklaracijo v obliki, predpisani v izvedbenih določbah tega zakona.

(2) Deklaracija iz prvega odstavka se vloži pri pristojni carinski službi glede na sedež ali stalno prebivališče zadevne osebe v roku 14 dni po vnosu blaga. Deklaracija se vloži pred prvo registracijo motornega vozila v Republiki Bolgariji.

(3) Carinski organi imajo pravico zahtevati, da se hkrati z deklaracijo iz drugega odstavka predloži tudi blago.

(4) Na podlagi vložene deklaracije pristojni carinski organ določi znesek trošarine in o tem obvesti zadevno osebo."

11 Člen 72a uredbe o izvajanju ZADS, ki jo je sprejel minister za finance (DV št. 42 z dne 23. maja 2006), določa:

„(1) V primeru iz člena 76d zakona je treba pred prvo registracijo motornega vozila v Republiki Bolgariji vložiti deklaracijo v zvezi s trošarino v obliki, določeni v Prilogi št. 13a, v 14 dneh po vnosu blaga na nacionalno ozemlje.

(2) Na podlagi podatkov v deklaraciji v zvezi s trošarino in predloženih dokumentov carinski organi določijo trošarino v carinski deklaraciji. Izvod št. 2 iz odstavka 1 je informacija v smislu člena 44(1), točka 5, zakona."

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

12 Tožeča stranka je 13. februarja 2007 v Franciji kupila avtomobil BMW serije 530 D z močjo 140 kW, ki je bil prvič registriran 6. januarja 1999 in je imel 160.000 prevoženih kilometrov.

13 To vozilo je februarja 2007 uvozila na bolgarsko ozemlje in ga 21. februarja 2007 zaradi registracije predložila bolgarski prometni policiji.

14 Tožeča stranka je 19. junija 2007 v skladu s členom 76d ZADS vložila deklaracijo, ki jo je treba predložiti ob vnosu proizvodov, ki so predmet trošarine v skladu s členom 2(5) ZADS, na nacionalno ozemlje iz druge države članice. Ob vložitvi te deklaracije je bila tožeča stranka zavezanka za plačilo trošarine v višini 4900 BGN, izračunane v skladu s pravili iz člena 40(1), točka 1, ZADS.

15 Z dopisom z dne 29. junija 2007 je tožeča stranka ugovarjala tako izračunanemu znesku trošarine in navedla, da bi bilo treba odšteti znesek 2400 BGN, ker je bila po njenem mnenju navedena višina trošarine diskriminatorna in je pomenila kršitev člena 90 ES.

16 Z odločbo direktorja carinske uprave v Plovdivu, ki jo je potrdil direktor Regionalna mitničeska direkcija – Plovdiv, je bilo tožeči stranki zavrnjeno znižanje trošarine za njeno vozilo. Kot dolgovana trošarina je bil potrjen znesek 4900 BGN, izračunan v skladu z določbami člena 40(1), točka 1, ZADS.

17 Upravni akt carinske uprave je bil izpodbijan pred Administrativen sad – Plovdiv (upravno sodišče v Plovdivu), ki je odločilo, da ga razveljavi glede razlike med 2500 BGN in celotnim zneskom 4900 BGN, tako da je v svoji odločbi ugodilo ugovoru tožeče stranke glede diskriminatornosti zneska 2400 BGN.

18 Administrativen sad – Plovdiv meni, da je trošarina, določena v skladu s členom 40(1), točka 1, ZADS za vnos rabljenega avtomobila na ozemlje Bolgarije, diskriminatorna in krši člen 90, prvi odstavek, ES. Diskriminatoren naj bi bil znesek, ki presega trošarino, ki bi bila obračunana pri vnosu novega vozila z močjo 140 kW na bolgarsko ozemlje in bi torej znašala le 2500 BGN.

19 Regionalna mitničeska direkcija – Plovdiv je zoper to odločbo vložil kasacijsko pritožbo na Varhoven administrativen sad, ki je zadnja instanca.

20 V teh okoliščinah je Varhoven administrativen sad prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je s členom 3(3) Direktive [92/12] dovoljeno, da države članice sprejmejo predpise za odmero trošarine na rabljena motorna vozila ob njihovem uvozu na območje posamezne države članice, če se ta dajatev ne plača neposredno ob nakupu iz druge roke takih vozil, ki so že v državi in za katera je bila že plačana trošarina ob prvotnem uvozu na območje države članice?

2. Kako je treba razumeti ‚enakovrstne domače izdelke' iz člena 90, prvi odstavek, ES:

   (a) so to izdelki z izvorom v državi članici, ki predpisuje določene notranje davke, ali

   (b) izdelki, ki se neodvisno so od svojega izvora že na območju te države članice?

3. Ali je treba za odgovor na zgornji vprašanji člena 25 ES in 90, prvi odstavek, ES razlagati kot prepoved sistema različne odmere trošarine na motorna vozila, ki ga je Republika Bolgarija določila s členoma 30 in 40 [ZADS], glede na leto izdelave vozila in njegovo kilometrino?"

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

21 S prvim vprašanjem predložitveno sodišče pravzaprav sprašuje, ali člen 3(3) Direktive 92/12 nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je določena v členih 30 in 40 ZADS, ki določata podlago za obdavčitev in stopnjo trošarine za rabljena vozila pri njihovem

uvozu na ozemlje države članice, ne pa za nakup iz druge roke takih vozil, ki so že v tej državi in za katera je bila plačana trošarina ob prvotnem uvozu na to ozemlje.

22 Najprej je treba poudariti, da je področje uporabe Direktive 92/12 v njenem členu 3(1) opredeljeno z navajanjem treh taksativno naštetih kategorij proizvodov, ki, kot je razvidno iz tretje uvodne izjave te direktive, ustrezajo blagu, za katerega se obračuna trošarina „v vseh državah članicah“. Motorna vozila niso našteta in so zato izključena s področja uporabe te direktive (sodba z dne 26. aprila 2007 v zadevi Alevizos, C-392/05, ZOdl., str. I-3505, točka 36).

23 Glede izdelkov, ki niso navedeni v členu 3(1) Direktive 92/12, obdržijo države članice v skladu s prvim pododstavkom odstavka 3 tega člena pravico do uvedbe ali ohranitve davkov, pobranih od teh izdelkov, če ti davki pri trgovanju med državami članicami ne povzročijo dodatnih formalnosti ob prestopu meje (sodba z dne 5. julija 2007 v združenih zadevah Fendt Italiana, C-145/06 in C-146/06, ZOdl., str. I-5869, točka 44).

24 Kot je v pisni izjavi navedla bolgarska vlada, je edina formalnost v zvezi z obdavčitvijo vozil, uvoženih na bolgarsko ozemlje iz drugih držav članic, tista, ki jo določa člen 76d ZADS, namreč obveznost vsake osebe, ki iz druge države članice na nacionalno ozemlje uvaža izdelke, ki so predmet trošarine, da vloži deklaracijo v skladu z določbami zadevnega zakona.

25 Treba je poudariti, da je člen 3(3), prvi pododstavek, Direktive 92/12 v obravnavanem primeru mogoče uporabiti le, če je treba obveznost deklaracije šteti za „formalnost ob prestopu meje“, ki je podlaga za plačilo trošarine (sodba z dne 18. januarja 2007 v zadevi Brzeziński, C-313/05, ZOdl., str. I-513, točka 45).

26 Bolgarska vlada meni, da ta formalnost ni povezana s prestopom meje, ampak bolj s poznejšo določitvijo zneska trošarine ob nastanku obveznosti plačila.

27 V zvezi s tem mora predložitveno sodišče ugotoviti, ali se celotna zakonodaja v postopku v glavni stvari lahko razlaga tako, kot jo razlaga bolgarska vlada. Čeprav je treba zadevno deklaracijo vložiti ob pridobitvi vozila znotraj Skupnosti in torej ob prestopu meje, taka formalnost nikakor ni povezana s tem „prestopom“ v smislu člena 3(3), prvi pododstavek, Direktive 92/12, ampak z obveznostjo plačila trošarine. Ker je namreč v takem primeru namen zadevne deklaracije zagotoviti plačilo dolgovane dajatve, ki ustreza trošarini, je taka formalnost povezana z nastankom te dajatve (zgoraj navedena sodba Brzeziński, točki 47 in 48).

28 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da se člen 3(3), prvi pododstavek, Direktive 92/12 ne uporabi v zadevi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, in torej ne nasprotuje temu, da država članica uvede sistem za odmero trošarine za rabljena motorna vozila ob njihovem uvozu na območje posamezne države članice, če se ta trošarina ne plača neposredno ob nakupu iz druge roke takih vozil, ki so že v državi in za katera je bila že plačana trošarina ob prvotnem uvozu na ozemlje države članice, pod pogojem, da zaradi takega sistema v trgovini med državami članicami ne nastanejo formalnosti, povezane s prestopom meje.

Drugo vprašanje

29 Z drugim vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali se člen 110, prvi odstavek, PDEU razlaga tako, da je treba rabljena vozila, uvožena v Bolgarijo, in rabljena vozila, ki so bila uvožena na ozemlje te države kot nova vozila neodvisno od svojega izvora, obravnavati kot enakovrstne izdelke glede na to, da v tej državi ni domače avtomobilske proizvodnje.

30 V zvezi s tem iz ustaljene sodne prakse izhaja, da, prvič, člen 110 PDEU prepoveduje, da se na izdelke drugih držav članic uvedejo notranji davki, ki bi bili višji od davkov na enakovrstne domače izdelke, ali taki davki, s katerimi bi se posredno zaščitili drugi izdelki (sodba z dne 11. decembra 1990 v zadevi Komisija proti Danski, C-47/88, Recueil, str. I-4509, točka 8).

31 Drugič, na področju obdavčitve uvoženih rabljenih motornih vozil je namen člena 110 PDEU zagotoviti popolno nevtralnost notranjih davkov z vidika konkurence med izdelki, ki so že na nacionalnem trgu, in uvoženimi izdelki (glej sodbo z dne 17. julija 2008 v zadevi Krawczyński, C-426/07, ZOdl., str. I-6021, točka 31).

32 Tretjič, treba je spomniti, da domača proizvodnja motornih vozil v Bolgariji ni pogoj za ugotovitev obstoja trga rabljenih vozil v tej državi članici. Izdelek namreč postane domači izdelek, ko je uvožen in dan na trg. Uvoženi rabljeni avtomobili in avtomobili, kupljeni na domačem ozemlju, so enakovrstni ali konkurenčni izdelki. Zato določbe člena 110 PDEU veljajo za davek na registracijo, ki se obračuna pri uvozu rabljenih avtomobilov (glej zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Danski, točka 17).

33 Zato je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da se člen 110, prvi odstavek, PDEU razlaga tako, da je treba rabljena vozila, uvožena v Bolgarijo, in rabljena vozila, ki so bila že registrirana na ozemlju te države in so bila uvožena na ozemlje navedene države kot nova vozila neodvisno od svojega izvora, obravnavati kot enakovrstne izdelke.

Tretje vprašanje

34 Opozoriti je treba, da v postopku v glavni stvari člena 30 in 40 ZADS določata enoten izračun osnove trošarine za nova in rabljena vozila in tudi stopnjo te trošarine glede na moč motorja takih vozil. Merili za razlikovanje novih in rabljenih vozil sta v skladu s členom 4(16) ZADS obdobje od datuma njihove prve registracije (upoštevaje tujino) in število prevoženih kilometrov. Za nova vozila štejejo vozila, ki ob uvozu na bolgarsko ozemlje neodvisno od izvora niso bila v prometu več kot šest mesecev od prve registracije ali ki nimajo več kot 6000 prevoženih kilometrov.

35 Zato je treba vprašanje predložitvenega sodišča razumeti, kot da pravzaprav sprašuje, ali člena 30 PDEU in 110, prvi odstavek, PDEU nasprotujeta sistemu različne odmere trošarine, ki velja v državi članici za motorna vozila, če so v tem sistemu rabljena vozila, uvožena iz drugih držav članic, obdavčena drugače kot rabljena vozila, že registrirana na ozemlju te države in uvožena na njeno ozemlje kot nova vozila.

36 Najprej je treba poudariti, da trošarina, kot je bila sprejeta v zadevni nacionalni zakonodaji v postopku v glavni stvari, izhaja iz splošnega sistema notranjih dajatev na blago in jo je treba torej preizkusiti le glede na člen 110 PDEU (zgoraj navedena sodba Krawczyński, točka 29).

37 Vendar je treba opozoriti, da je Sodišče presodilo, da člen 110 PDEU pomeni dopolnilno določbo k določbam o odpravi carinskih dajatev in davkov z enakim učinkom. Namen te določbe je zagotoviti prosti pretok blaga med državami članicami v normalnih pogojih konkurence, tako da se odpravijo vse oblike zaščite, ki bi lahko izhajale iz uporabe notranjih diskriminatornih davkov na izdelke, ki izvirajo iz drugih držav članic (zgoraj navedeni sodbi Brzeziński, točka 27, in Krawczyński, točka 30).

38 Poleg tega je sistem obdavčitve skladen s členom 110 PDEU le, če je urejen tako, da izključuje vsako možnost, da bi bili uvoženi izdelki obdavčeni po višji stopnji kot nacionalni izdelki, in tako nikakor nima diskriminatornih učinkov (zgoraj navedena sodba Brzeziński, točka 40; sklep z dne 10. decembra 2007 v zadevi Kawala, C-134/07, ZOdl., str. I-10703, točka 29, in zgoraj navedena sodba Krawczyński, točka 32).

39 V skladu z ustaljeno sodno prakso gre za kršitev člena 110, prvi odstavek, PDEU, kadar se davek na uvoženi izdelek in davek na enakovrstni nacionalni izdelek izračunavata na različna načina in po različnih postopkih, kar v nekaterih primerih vodi do višjega davka na uvoženi izdelek (sodbe z dne 22. februarja 2001 v zadevi Gomes Valente, C-393/98, Recueil, str. I-1327, točka 21; z dne 29. aprila 2004 v zadevi Weigel, C-387/01, Recueil, str. I-4981, točka 67, zgoraj navedena sodba Brzeziński, točka 29, in sodba z dne 20. septembra 2007 v zadevi Komisija proti Grčiji, C-74/06, ZOdl., str. I-7585, točka 25). V zvezi s tem je treba opozoriti, da se za namen uporabe člena 110 PDEU upošteva ne le notranja neposredna ali posredna obdavčitev nacionalnih in uvoženih izdelkov, temveč tudi osnova za izračun tega davka (glej sodbo z dne

22. marca 1977 v zadevi Iannelli & Volpi, 74/76, Recueil, str. 557, točka 21, in zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Danski, točka 18).

40 Zato je treba preveriti, ali zadevna trošarina v postopku v glavni stvari enako obremenjuje rabljena vozila, uvožena v Bolgarijo, in rabljena vozila iste vrste, enakih lastnosti in enake obrabe, ki so bila v Bolgarijo uvožena kot nova vozila in v tej državi že registrirana, pri čemer ti kategoriji vozil štejeta za „enakovrstne izdelke“ v smislu člena 110, prvi odstavek, PDEU.

41 V smislu take primerjave je treba najprej poudariti, da je bila trošarina v postopku v glavni stvari za vsa vozila, ki naj bi bila registrirana v Bolgariji, obračunana le enkrat, tako za nova vozila kot za rabljena.

42 Sodišče je v zvezi s tem pritrdilo, da je za preprečevanje vsakršne diskriminacije nujno, da fiksne lestvice – ki jih določajo zakoni ali drugi predpisi in so izračunane na podlagi meril, kot so starost, kilometrina, splošno stanje, način pogona, znamka ali model vozila – omogočijo doseganje cilja, in sicer da davek na uvožena rabljena vozila nikakor ni višji od zneska preostanka davka, vključenega v vrednost enakovrstnih rabljenih vozil, ki so že registrirana na nacionalnem ozemlju (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Weigel, točka 75). Ta vrsta izračuna je nujna predvsem za zagotovitev davčne nevtralnosti zadevne trošarine glede na uvožena rabljena vozila.

43 Treba je ugotoviti, da fiksna lestvica moči motorja, kakršna je zadevna v postopku v glavni stvari, ne omogoča nevtralnega izračuna trošarin za uvožena rabljena vozila.

44 Predvsem tak sistem pri izračunu trošarine za rabljena vozila, uvožena iz drugih držav članic, ne upošteva ne leta izdelave ne prevoženih kilometrov teh vozil na dan uvoza na bolgarsko ozemlje. Obdobje od datuma prve registracije (upoštevaje tujino) in kilometrina na števcu vozila sta po tem sistemu le merilo za razlikovanje med novim in rabljenim vozilom.

45 V zadevi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, se davčna osnova in stopnja trošarine obračunavata izključno glede na moč motorja, ki je nespremenljiva značilnost vozila, neodvisna od stopnje dejanske obrabe vozila; rabljena vozila pa so sicer obdavčena po drugačnih merilih kot nova.

46 Ob upoštevanju dejstva, da se trošarina za uvoženo blago v skladu s tem sistemom obračuna le enkrat, je obračun trošarine za nova vozila vsekakor ugodnejši od obračuna za rabljena. Ker so rabljena vozila, ki so že v prometu na bolgarskem ozemlju, torej vozila, ki so bila uvožena kot nova vozila, ob vstopu na bolgarsko ozemlje obdavčena kot nova vozila, je razmeroma dražje uvoziti rabljeno vozilo iz druge države članice kot kupiti vozilo iste vrste, z enako močjo motorja in z enakim številom prevoženih kilometrov na bolgarskem ozemlju, kar lahko vpliva na izbiro potrošnikov.

47 Zato je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da člen 110, prvi odstavek, PDEU nasprotuje sistemu različne odmere trošarine, ki ga uporablja država članica za motorna vozila v okoliščinah, kakršne so v tej zadevi, kadar tak sistem rabljena vozila, uvožena iz drugih držav članic, obdavči drugače kot rabljena vozila, že registrirana na ozemlju te države in uvožena na njeno ozemlje kot nova vozila.

Omejitev časovnih učinkov odgovora Sodišča

48 Bolgarska vlada je v pisnih stališčih Sodišču predlagala, naj – če bo ugotovilo, da nacionalna ureditev, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ni v skladu s členom 110, prvi odstavek, PDEU – omeji časovni učinek sodbe, ki jo bo izreklo.

49 V podporo svojemu predlogu je navedla negotovost pri obračunu zneska, ki bi moral biti povrnjen, in tudi negotov finančni položaj Republike Bolgarije. Glede na to okoliščino bi lahko Sodišče omejilo časovne učinke te sodbe.

50 V zvezi s tem je treba spomniti, da sme Sodišče le izjemoma z uporabo splošnega načela pravne varnosti, ki je bistven del pravnega reda Skupnosti, omejiti možnost vseh zainteresiranih, da bi se sklicevali na določbo, ki jo je samo razložilo, z namenom izpodbijanja pravnih razmerij, ki so nastala v dobri veri. Za tako omejitev morata biti izpolnjena dva bistvena pogoja, in sicer dobra vera zainteresiranih in nevarnost resnih težav (glej zlasti sodbo z dne 10. januarja 2006 v zadevi Skov in Bilka, C-402/03, ZOdl., str. I-199, točka 51, in zgoraj navedeno sodbo Brzeziński, točka 56 in navedena sodna praksa).

51 Predvsem se je Sodišče k tej rešitvi zateklo le v natančno določenih okoliščinah, ko je obstajala nevarnost hudih gospodarskih posledic, zlasti zaradi velikega števila pravnih razmerij, ki so nastala v dobri veri na podlagi domnevno veljavne ureditve, in ko se je zdelo, da so bili posamezniki in nacionalni organi vodeni k ravnanju, ki ni bilo v skladu z določbami Skupnosti zaradi objektivne in znatne negotovosti glede področja uporabe določb Skupnosti, h kateri so morebiti prispevala tudi ravnanja drugih držav članic ali Komisije Evropskih skupnosti (glej zlasti sodbo z dne 27. aprila 2006

v zadevi Richards, C-423/04, ZOdl., str. I-3585, točka 42, in zgoraj navedeno sodbo Brzeziński, točka 57).

52 Poleg tega iz ustaljene sodne prakse izhaja, da finančne posledice, ki bi v državi članici lahko nastale zaradi sodbe, izdane v postopku predhodnega odločanja, same po sebi ne upravičujejo omejitve časovnih učinkov te sodbe (sodbi z dne 20. septembra 2001 v zadevi Grzelczyk, C-184/99, Recueil, str. I-6193, točka 52, in z dne 15. marca 2005 v zadevi Bidar, C-209/03, ZOdl., str. I-2119, točka 68, ter zgoraj navedena sodba Brzeziński, točka 58).

53 Ta predlog za predhodno odločanje sproža vprašanje skladnosti trošarine za rabljena vozila, uvožena v Bolgarijo, s členom 110, prvi odstavek, PDEU.

54 Bolgarska vlada je na obravnavi predložila številke o domnevno dolgovanem znesku po morebitnem neugodnem odgovoru Sodišča. Vendar pa Sodišču ni bila posredovana razčlenitev teh podatkov, na podlagi katere bi bilo mogoče oceniti, kolikšen je delež tega skupnega zneska za vračilo. Treba je dodati, da se lahko povrnejo le zneski trošarine, ki presegajo zneske, ki ustrezajo preostali dajatvi, vsebovani v vrednosti enakovrstnih rabljenih vozil, ki izvirajo iz zadevne države članice (zgoraj navedena sodba Brzeziński, točka 59).

55 Zato je treba ugotoviti, da obstoj nevarnosti hudih gospodarskih posledic v smislu sodne prakse, navedene v točkah od 50 do 52 te sodbe, ki bi upravičil omejitev časovnih učinkov te sodbe, ni ugotovljen.

56 V teh okoliščinah ni treba preveriti, ali je merilo dobre vere zainteresiranih oseb izpolnjeno.

57 Iz teh ugotovitev izhaja, da ni treba omejiti časovnih učinkov te sodbe.

Stroški

58 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Člen 3(3), prvi pododstavek, Direktive Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov se ne uporabi v zadevi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, in torej ne nasprotuje temu, da država članica uvede sistem za odmero trošarine za rabljena motorna vozila ob njihovem uvozu na ozemlje države članice, če se ta trošarina ne plača neposredno ob nakupu iz druge roke takih vozil, ki so že v tej državi članici in za katera je bila plačana trošarina ob prvotnem uvozu na ozemlje države članice, pod pogojem, da zaradi takega sistema pri trgovanju med državami članicami ne nastanejo formalnosti, povezane s prestopom meje.

2. Člen 110, prvi odstavek, PDEU se razlaga tako, da je treba rabljena vozila, uvožena v Bolgarijo, in rabljena vozila, ki so bila že registrirana na ozemlju te države in uvožena na njeno ozemlje kot nova vozila neodvisno od svojega izvora, obravnavati kot enakovrstne izdelke.

3. Člen 110, prvi odstavek, PDEU nasprotuje sistemu različne odmere trošarine, ki ga uporablja država članica za motorna vozila v okoliščinah, kakršne so v tej zadevi, kadar tak sistem rabljena vozila, uvožena iz drugih držav članic, obdavči drugače kot rabljena vozila, že registrirana na ozemlju te države in uvožena na njeno ozemlje kot nova vozila.

Podpisi